

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Fényes Menyhért

Cím:

Fennállásának 100 éves évfordulójára készül az Állami Nyomda

Forrás:

Beta

1955. II.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Lehet-e szebben, méltóbban megünnepelni egy felejthetetlen, nagy évfordulót, mint becsületes munkával, kiváló munkaeredményekkel?

Felszabadulásának 10 éves évfordulóját ünnepli az Állami Nyomda és elmondhatjuk, méltóképpen, a lehető legszebben ünnepli! A Kapisztrán téri főbejárat mellett büszkén hirdeti egy tábla: „1048 százaléka teljesítettük a felszabadulási emlékverseny januári havi tervét!”

Szabó János termelési felőls pontosan vezetett kimutatásokat rak elem. Felajánlásokat, munkavállalásokat.

— Váratlanul szép eredmények születnek a felszabadulási emlékversenyben — mondja. — Itt van például *Kercsik Árpádné* számozónő esete. Három évvel ezelőtt nagyszerűen indult, igen szép eredményeket ért el, aztán mintha valami törés következett volna a fejlődésében. Sokáig hallani sem lehetett róla, míg most a felszabadulási emlékversenyben állandóan 220 százaléka körül teljesít.

A verseny egyik legfontosabb feltétele, a nyilvánosság, tökéletesen biztosítva van. Február 10-én reggel jártam a nyomdában, s a február 9-i, tehát előző napi eredmények már pontosan feltüntetve szerepeltek a versenyhíradó tábláján.

Ott olvashattam többek között, az alábbi neveket: *Fent Sándorné* összehordónő 226 százaléka, *Mayer Ödön* könyvkötő 239 százaléka, *Gottschall Konrádné* berakónő 122 százaléka és *Bodor Mária* ifjúmunkás berakónő 120 százaléka.

Tíz évvel ezelőtt, 1945. február 12-én szabadult fel az Állami Nyomda. Feldíszított bejárat, a gellérthegyi szabadságzóbor mása, zászlók, feliratok ünneplik a nagy évfordulót. Büszkén hirdeti egy felirat: „Elni tudunk a szabadsággal!” S hogy ez valóban így van, azt az eredmények mindennél fényesebben bizonyítják. Pedig nehéz, küzdelmes utat kellett megjárniuk. A háború utolsó szakaszában a Budapesten rekedt náci, nyilasok a Várba húzódtak vissza és a sarokba szorított vadállat fékezett dühével pusztítottak, romboltak mindent, ami a kezük ügyébe került. Az

Állami Nyomda épülete pedig a Várban van és különösképpen ki volt téve a háború viharának.

Mit is mond ezekről a nehéz időkről egy szemtanú, *Szakál Ferenc*:

— Ha valaki látta 1945. február 12-én az Állami Nyomda szánalmas képet nyújtó környezetét, csupasz és ledől falait, cserépnélküli, törött ge-

rendabordákkal tátongó tetődarabjait, a földig lerombolt gépházát és áramfejlesztő telepet, az most nem ismerne rá ebben az újjáépített, megfiatalított, megszüpített épületben a régi romokra. Már február 13-án megjelent a nyomdában a Vár területén vagy a közeli utcákban lakó néhány dolgozó, jelentkezett a szovjet parancsnoknál és hozzáfogott a romeltakarításhoz. Hihetetlen nehézségekkel talákoztunk lépten-nyomon, de nem volt előttünk lehetetlen!

1949 márciusában az Állami Nyomda elnyerte a Nyomda- és Papíripari Dolgozók Szakszervezetének vándorzászlóját és oklevelét a hároméves tervben végzett jó munkájáért.

Az önköltségszökkentés terén külön dicséret illeti meg a nyomda adminisztratív részlegét. A szokásos 2—3 hét helyett 24 óra alatt végezték el azt a bonyolult számítást, amellyel az egyes nyomtatványok önköltségét állapítják meg. Így rögtön meg lehetett állapítani, hol szorít a cipő és azonnal segíthettek a bajon. Az üzemi pártszervezet szemléltető rajzokkal mutatott rá a hibákra és szemelvény agitációval, felvilágosító politikai munkával járult hozzá a hibák kijavításához.

Az Állami Nyomda 1955-re páros versenyszereződést kötött a Budai Dobozyárral.

Iskolapéldája ez a szerződés annak, hogyan létesülhet egészséges munkaverseny olyan üzemek között is, amelyek profilja különböző.

Tízéves felszabadulási jubileumot ül az Állami Nyomda és egyidejűleg egy másik évforduló megünneplésére is készül. Alapításának százéves évfordulóját május 1-én ünnepli. A nyomda történetének feltárását rendkívül nehéz kutatómunka előzte meg. A háború sok eredeti okiratot sem-

misített meg. *Kolumbán Dezső*, az üzemi bizottság elnöke tájékoztat néhány szóval arról a nehéz kutatómunkáról, melylyel a nyomda történetét állítja össze:

— A bécsi Császári és Kir. Nyomda egyik leányvállalataként 1854-ben kezdte meg működését az Állami Nyomda Temesvárott, azzal a céllal, hogy térképpel, bélyeggel, nyomtatványokkal lássa el a vajdaság lakosságát. Budapestre 1869—70. idején költözött. Működését, ügyrendjét, szervezetét, fegyelmét törvények szabályozták, s most amikor a nyomda történetét állítjuk össze, sokszor segítségünkre vannak ezek a régi törvények. Mert a többi eredeti okirat bizony elpusztult. A bécsi Állami Nyomda fennállásának 150 éves évfordulója alkalmából, üdvözlő levelet intéztünk a

Osztályozás

655.1

Idő:

1854/1954

Személy:

Helyszám:

volt anyavállalathoz és egyúttal arra kértük őket, hogy juttassanak el hozzánk minden olyan adatot, mely elősegítené nyomdánk történetének pontos összeállítását.

Olvastam a bécsi nyomdának küldött levél másolatát. Megírják benne azokat a nagyszerű eredményeket, amelyeket szociális, kulturális és sport terén ért el az Állami Nyomda felszabadulás óta. 1954-ben 80 ezer forintot fordítottak kulturális és sportcélokra, 500 ezer forintot a bölcsőde és óvoda korszerűsítésére. Ötven személyes üdülőt rendeztek be a Balaton mellett, ahol az üzem dolgozói szabadságidejüket tölthetik. Büszkén számol be ezekről az eredményekről a volt leányvállalat, mely azóta történelemformáló változást ért meg: a maga gazdája lett!

Zúg, morajlik a sok nyomdagép, még a falak és a levegő is átveszi azt a vibrálást, mely annyira jellemző a nyomda életére. A hangszóróban megszólal egy fiatalos hang, *Közégi György* DISZ-títkár hangja:

„A felszabadulási munkaversenyben kiváló teljesítményt értek el a következő dolgozók...” És nevek következnek hosszú sorban. Azoknak nevei, akik munkával ünneplik a felszabadulást.

Hát lehet szebben ünnepelni? **Fényes Menyhért**